

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **V. Š.**
zastoupen Mgr. Ondřejem Zaorálkem, advokátem sídlem 700 30
Ostrava – Zábřeh, Kpt. Vajdy 3046/2

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlím 702 18 Ostrava, 28. října 117

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 1. 2022 č. j. MSK 155625/2021,
o přestupcích

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Ostrava ze dne 5. 11. 2021 č. j. SMO/713119/21/DSČ/LipA o přestupcích podle § 125c odst. 1 písm. k), § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 a § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o silničním provozu) a uvedené rozhodnutí bylo potvrzeno.

2. Žalobce namítal, že správní řízení bylo zatíženo vadami, důsledkem nichž jsou výroky rozhodnutí věcně nesprávné a nezákonné, rozhodnutí jsou nedostatečně odůvodněná a tedy nepřezkoumatelná, bylo provedeno nedostatečné dokazování, v důsledku vadně provedeného hodnocení opatřených podkladů byla učiněna nesprávná skutková zjištění. Správním orgánům vytýkal i hmotněprávní posouzení věci, což vyústilo v nesprávný výrok o vině. Žalobce vyslovil názor, že byly splněny podmínky pro zastavení správního řízení. Dle žalobce absentují jakékoliv skutečně objektivní a nezpochybnitelné podklady, které by prokazovaly spáchání vytýkaných jednání, zejména jde-li o skutky ve výrocích III. a VII. rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Správní orgány se přesvědčivým způsobem nevypořádaly s argumentací, kterou uplatnil, ani s dalšími ve věci relevantními skutečnostmi, případně se s jeho argumentací vypořádaly nesprávně. Jeho tvrzení nebyla přesvědčivě vyvrácena. Nedostatečný důkazní materiál neumožňoval vyslovit závěr, že se bez důvodných pochybností dopustil jednání, která jsou mu vytýkána, zejména pokud jde o skutky ve výrocích III. a VII. Správní orgány pominuly zásadu in dubio pro reo. Z kamerového záznamu z 29. 5. 2019 nelze získat jakýkoliv upotřebitelný poznatek. Záznam ve skutečnosti nepotvrzuje, že by došlo k vytýkaným jednáním. Prvoinstanční správní orgán tyto okolnosti vyhodnotil chybně a žalovaný pochybení nenapravil. Co se týká jednání, k nimž mělo dojít 29. 5. 2019, má za to, že provedení důkazu výsledkem ve věci zasahujících policistů, tedy pprap. M. a pprap. M., do věci na konec nepřineslo více světla. Nelze předpokládat, že by si svědci s ohledem na časový odstup mohli pamatovat přesný průběh skutkového děje. Správní orgán I. stupně tyto okolnosti vyhodnotil chybně. Žalovaný postup správního orgánu I. stupně aproboval, čímž své rozhodnutí rovněž zatížil vadou.
3. Shodné výhrady žalobce vznesl i k důkazu výsledkem svědků zasahujících policistů pprap. Z. a pprap. K. k jednáním, k nimž mělo dojít 13. 8. 2019. K přestupku ve výroku III. – držení hovorového nebo jiného záznamového zařízení během jízdy, namítal žalobce, že nebyly provedeny veškeré důkazy nezbytné ke správnému zjištění skutkového stavu, o kterém nejsou důvodné pochybnosti. Ze spisu se totiž podává, že zasahující policisté uvedli, že společně s ním ve vozidle cestovaly rovněž další osoby, avšak jejich totožnost ve spise není uvedena. Tyto osoby vyslechnuty nebyly. Jedná se o V. B. a R. P. Žalobce uvedl, že tito svědci jsou způsobilí potvrdit, že během předmětné jízdy v ruce nadržel ani telefonní přístroj, ani jiné záznamové zařízení. Pokud správní orgán I. stupně zcela nesprávně argumentuje tím, že zasahující policisté pozorovali, jak pohyboval ústy a mluvil, bylo tomu tak právě proto, že hovořil s osobami, které cestovaly společně s ním. Skutečnost, že pohyboval ústy a mluvil, není způsobilé prokázat, že telefonoval nebo v ruce držel telefonní přístroj nebo jiné záznamové zařízení.
4. Ke skutku uvedenému ve výroku VII. – přestupek spočívající v překročení nejvyšší dovolené rychlosti mimo obec, žalobce namítal, že správnímu orgánu se nepodařilo opatřit dokument, z něhož by bylo zcela nepochybné, že svědek policista pprap. M. K. byl v inkriminované době oprávněn obsluhovat radarový rychloměr RAMER 10C. Z osvědčení správní orgán učinil nesprávná zjištění. V rozporu s jeho obsahem nesprávně dovodil, že svědek byl oprávněn obsluhovat i předmětný radarový rychloměr. Svědek pprap. M. K. sice v rámci svědecké výpovědi uvedl, že byl údajně oprávněn obsluhovat silniční radarový rychloměr nesoucí označení RAMER 10C, ovšem toto své tvrzení nedoložil jakoukoliv listinou. Poukázal na to, že silniční radarový rychloměr nesoucí označení RAMER 10 není totožný se silničním radarovým rychloměrem s označením RAMER 10C. Absolutní nedostatek spočívající v prokázané absenci oprávnění ve věci

zasahujícího policisty pprap. M. K., který prováděl obsluhu tohoto měřícího zařízení, toto měřící zařízení obsluhovat nemůže zhojit nic, tedy ani vyslovené přesvědčení prvoinstančního správního orgánu o tom, že tento policista měl v inkriminované době předmětné měřící zařízení údajně obsluhovat správně. Správní orgán I. stupně neopatřil žádný podklad o tom, že svědek K. byl pravidelně proškolen k obsluze radarového rychloměru RAMER 10C. Žalobce má za to, že příslušný certifikát vůbec neexistuje. Přetrvává zde vážná pochybnost o tom, zda ve věci zasahující policista pprap. M. K. v inkriminované době vůbec měl oprávnění k zacházení s konkrétním ve věci použitým silničním radarovým rychloměrem a provedené měření je tak nutno považovat za zmatečné a nepoužitelné pro rozhodnutí v této věci. Správním orgánům žalobce dále vytýkal, že neprovedly důkaz návodem k obsluze předmětného silničního radarového rychloměru RAMER 10C. Odůvodnění, proč tento důkaz správní orgán I. stupně neprovedl, považuje žalobce za nepřiléhavé.

5. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Konstatoval, že žalobní námitky jsou téměř doslovným přepisem námitek odvolacích, s nimiž se žalovaný v napadeném rozhodnutí vypořádal. Jsou shodné i s těmi, které žalobce vznášel opakovaně již v řízení před správním orgánem I. stupně a i ten na ně ve svém rozhodnutí reagoval. Žalovaný proto odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Co se týká důkazního návrhu výsledkem svědků B. a P., pak takovýto důkazní návrh nebyl učiněn po celou dobu správního řízení. Tyto osoby nebyly ztotožněny policisty na místě a žalobce je až dosud neidentifikoval, ani nenavrhoval, aby byly vyslechnuty. Správní orgány přitom považovaly provedené výsledky svědků ve spojení s videozáznamem za dostatečné k prokázání přestupku, přičemž nepovažovaly za rozhodné, zda žalobce pohyboval ústy (hovořil), nýbrž spáchání přestupku dovozovaly ze skutečnosti, že žalobce měl nataženou ruku šikmo ke spolujezdci a v ní držel mobilní telefon. Důkazy provedené ve správním řízení žalobce konkrétně relevantně nezpochybnil. Provedení těchto svědeckých výpovědí je nadbytečné.
6. U jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích k věci.
7. Krajský soud na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen s.ř.s.), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
8. Rozhodnutím Magistrátu města Ostravy ze dne 5. 11. 2021 č. j. SMO/713119/21/DSČ/LipA byl žalobce uznán vinným z naplnění skutkové podstaty přestupků v provozu na pozemních komunikacích I. podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu pro porušení ust. § 6 odst. 7 písm. a) zákona o silničním provozu, jehož se z nedbalosti dopustil tím, že dne 29. 5. 2019 v 10:44 hodin v obci Ostrava – Radvanice, ulice Těšínská – kruhový objezd s ulicí Fryštátská, ve směru jízdy na Šenov, řídil osobní automobil Škoda Suberb, RZ X a porušil povinnost mít při řízení u sebe řidičský průkaz, II. podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu pro porušení ust. § 12 odst. 5 zákona o silničním provozu, jehož se z nedbalosti dopustil tím, že dne 29. 5. 2019 v 10:44 hodin v obci Ostrava – Radvanice, ulice Těšínská – kruhový objezd s ulicí Fryštátská, ve směru jízdy na Šenov, řídil osobní automobil Škoda Suberb, RZ X, a při předjíždění z pravého jízdního pruhu do levého jízdního pruhu porušil povinnost dávat znamení o změně směru jízdy, III. podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o

silničním provozu pro porušení ust. § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, jehož se úmyslně dopustil tím, že dne 29. 5. 2019 v 10:44 hodin v obci Ostrava – Radvanice, ulice Těšínská – kruhový objezd s ulicí Fryštátská, ve směru jízdy na Šenov, řídil osobní automobil Škoda Suberb, RZ X a porušil povinnost nesmět při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení. Ohledně těchto přestupků správní orgán I. stupně vycházel z oznámení přestupku Policie ČR ze dne 19. 6. 2019 č. j. KRPT-135853-5/PŘ-2019-070718, fotodokumentace dokladů – cestovního pasu č. 40043364 na jméno V. Š., narozen X, diplomatické karty č. HQ/006/CZ/EU18*DIP na jméno V. Š., narozen X, kteroužto předložil žalobce, dále z vyjádření Ministerstva zahraničních věcí č. j. 132469/2019-DP ze dne 29. 8. 2019, v němž je uvedeno, že žalobce není registrován jako člen personálu některé z diplomatických misí, konzulárních úřadů nebo mezinárodních vládních organizací akreditovaných v České republice, resp. jejichž je Česká republika členským státem, nejedná se tedy o osobu požívající na území České republiky diplomatických výsad a imunit podle Vídeňské úmluvy o diplomatických, resp. konzulárních stycích, příp. jiné mezinárodní smlouvy a správní řízení může pokračovat dle zákonů České republiky. Ministerstvo zahraničních věcí dále poznamenalo, že v rámci dalšího řízení je třeba věnovat pozornost předloženému dokladu, neboť může navodit dojem, že jeho držitel požívá diplomatických výsad a imunit, což neodpovídá skutečnosti. Správní orgán dále vycházel z kamerového záznamu kruhového objezdu na ulici Těšínské. Zjištění z kamerového záznamu je detailně uvedeno v rozhodnutí správního orgánu I. stupně na str. 9 – 10, tato zjištění jsou správná a krajský soud proto v podrobnostech zcela odkazuje na odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Správní orgán dále vycházel z výpovědí svědků policistů Bc. M. M. a P. M.. Svědek Bc. M. M. vypověděl, že s kolegou přijížděli služebním autem ke kruhovému objezdu ze směru od ulice Rudné a jejich auto stálo jako první před kruhovým objezdem, ze strany od Radvanic, tedy od ulice Těšínské, přijelo auto, které vjelo na kruhový objezd, jelo z pruhu do pruhu – z pravého do levého pruhu, aniž by řidič dal směrovku. Když auto projíždělo před nimi, tak si svědek všiml, že řidič má v natažené ruce telefon a bylo vidět, že pohybuje ústy. Právě nestandardní jízda vozidla po kruhovém objezdu, kdy řidič přešel z pravého jízdního pruhu do levého bez toho, aniž by dal znamení o směru jízdy, byla prvotním impulzem svědka k tomu, aby pozorněji sledoval jízdu a pohyb posádky ve vozidle. Auto pak vyjelo směrem na Bartovice. Policisté asi 100 až 200 m za objezdem předmětný automobil zastavili. Svědek, který byl spolujezdcem v předmětném služebním vozidle, pak šel k řidiči a požádal ho o předložení dokladů potřebných k řízení motorového vozidla. Řidiči vysvětlil, že se dopustil dopravního přestupku. Řidič vozidla svědkovi předložil diplomatickou kartičku, na níž byla fotografie řidiče, jeho jméno a nějaká anglická zkratka WHO, strojový kód. Kartu nafotil. Řidič nepředložil řidičský průkaz. Svědek řidiči sdělil, že když jel po kruhovém objezdu a přejížděl z pruhu do pruhu, nedal znamení o změně směru jízdy a sdělil mu rovněž, že držel v ruce hovorové zařízení. Na to řidič odpověděl, že se díval na navigaci, a to snad může.

9. Správní orgán I. stupně vyslechl rovněž svědka policistu P. M., který uvedl, že onoho dne řídil služební auto, měli dopravní akci na ulici Fryštátská. Ke kruhovému objezdu Fryštátská – Těšínská přijížděli ze směru od ulice Rudné ke kruhovému objezdu, přičemž po pravé straně byl autobazar Auto – Viva. U kruhového objezdu služební vozidlo zastavil a dával přednost vozidlům, která jela po něm. Z levé strany ze směru od Radvanic vjelo na kruhový objezd vozidlo, které najelo nejprve do levého jízdního pruhu a potom zase do pravého. Kolega svědkovi sdělil, že řidič nedal znamení o změně směru jízdy a ještě jej

upozornil, že řidič drží v ruce před sebou telefon. Svědek viděl, že řidič měl v ruce v úrovni obličeje telefon a druhou rukou řídil. Policisté vozidlo zastavili pár desítek metrů za kruhovým objezdem. Přestupky s řidičem projednával kolega M. M. Když se vrátil do služebního automobilu, řekl svědkovi, že řidič předložil pouze nějakou identifikační kartu a tvrdil, že má imunitu a nemusí předkládat žádné doklady.

10. Ze správních spisů bylo dále zjištěno, že výše uvedeným rozhodnutím Magistrátu města Ostravy ze dne 5. 11. 2021 č. j. SMO/713119/21/DSC/LipA byl žalobce uznán vinným z naplnění skutkové podstaty dalších přestupků v provozu na pozemních komunikacích, a to výrokem IV. podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu pro porušení ust. § 6 odst. 7 písm. a) zákona o silničním provozu, jehož se z nedbalosti dopustil tím, že dne 13. 8. 2019 v 11:09 hodin mimo obec Ostrava, na silnici I. třídy č. 11 – ulice Rudná v 289,5 km, ve směru jízdy do Ostravy, řídil osobní automobil Audi Q7, RZ X a porušil povinnost mít při řízení u sebe řidičský průkaz, V. podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu pro porušení § 6 odst. 7 písm. b) zákona o silničním provozu, jehož se z nedbalosti dopustil tím, že dne 13. 8. 2019 v 11:09 hodin mimo obec Ostrava na silnici I. třídy č. 11 – ulice Rudná v 289,5 km, ve směru jízdy do Ostravy, řídil osobní automobil Audi Q7, RZ X a porušil povinnost mít při řízení u sebe osvědčení o registraci vozidla podle zvláštního právního předpisu, VI. podle § 16 odst. 2 zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla) pro porušení ust. § 17 odst. 1 zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla, jehož se z nedbalosti dopustil tím, že dne 13. 8. 2019 v 11:09 hodin mimo obec Ostrava, na silnici I. třídy č. 11 – ulice Rudná v 289,5 km, ve směru jízdy do Ostravy, řídil osobní automobil Audi Q7, RZ X a porušil povinnost řidiče mít u sebe zelenou kartu nebo doklad o hraničním pojištění a na požádání jej předložit příslušníku Policie ČR, VII. podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu pro porušení ust. § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu, kterého se úmyslně dopustil tím, že dne 13. 8. 2019 v 11:09 hodin mimo obec Ostrava, na silnici I. třídy č. 11 ulice Rudná v 289,5 km, ve směru jízdy do Ostravy, řídil osobní automobil Audi Q7, RZ X a překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec 90 km/h, vyplývající z obecné právní úpravy, protože mu byla naměřena okamžitá rychlost 160 km/h, po odečtu tolerance měřicího zařízení v hodnotě $\pm 3\%$, byla zjištěna rychlost 155 km/h, čímž nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec překročil o 65 km/h. Žalobci byla uložena pokuta ve výši 8 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 8 měsíců, počínaje dnem nabytí právní moci rozhodnutí. Dále byla žalobci uložena povinnost zaplatit náklady řízení spojené s projednáním přestupku částkou 1 000 Kč a bylo rovněž rozhodnuto o splatnosti pokuty a nákladů řízení.
11. U těchto přestupků správní orgán I. stupně vycházel z oznámení přestupku Policie ČR č. j. KRPT-192035/Př-2019-070706, výše citovaného vyjádření Ministerstva zahraničních věcí ze dne 29. 8. 2019 č. j. 132469/2019-DP, z fotodokumentace registrační značky vozidla X, z fotodokumentace dokladu – diplomatické karty č. HQ/006, CZ/EU 18*DIP, ověřovacího listu č. 038/19 ze dne 22. 2. 2019 k silničnímu rychloměru RAMER 10C výrobního čísla 16/0252 s platností osvědčení do 21. 2. 2020, z osvědčení č. 3122/18/20 policisty M. K., podle něhož je policista oprávněn k ovládání měřice rychlosti RAMER 7F, 7F-V, 7CCD s archivací 7M-M/V, S s archivací ADD9, C, T s archivací, RAMER 7M-VB, RAMER 7, RAMER 10. Správní spis obsahuje rovněž oznámení přestupku ze dne 13. 8. 2019, v němž je uvedeno, že dne 13. 8. 2019 žalobce jako řidič motorového vozidla Audi Q7, RZ X v čase 11:09:40 hodin v Ostravě na silnici I. třídy/11, ulice Rudná, km 289,5,

překročil nejvyšší dovolenou rychlost v místě měření 90 km/h. Silničním radarovým rychloměrem RAMER 10, byla naměřena rychlost 160 km/h, po odečtení odchylky naměřená rychlost činila 155 km/h. Výstupem z měřicího zařízení je snímek s číslem 2876. Řidič porušil § 18 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb. Řidič dále porušil § 6 odst. 7 písm. a), b) zákona o silničním provozu a dopustil se přestupků podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona. Řidič odmítl oznámení přestupku podepsat. Součástí spisu je i Záznam o přestupku s fotografickou dokumentací vozidla Audi Q7, RZ X, který byl pořízen měřičem rychlosti RAMER 10C, výrobního čísla 16/0252, s naměřenou rychlostí 160 km/h v čase 11:09:40 hodin v Ostravě na ulici Rudné, silnice I/11. Rychlost byla naměřena v místě, kde je obecnou úpravou dovolena nejvyšší rychlost jízdy vozidel 90 km/h. Záznam měření – automatizovaný. Číslo snímku měřiče 2876. Ve spise je rovněž výpis z evidenční karty řidiče.

12. Z protokolů o ústním jednání vyplývá, že správní orgán provedl důkaz výše uvedenými listinami a dalšími podklady založenými ve spise shora uvedenými a dále provedl důkaz výsledkem svědků, a to policistů L. Z. a M. K. Svědek L. Z. u ústního jednání 2. 3. 2020 kromě jiného uvedl, že vozidlo žalobce bylo zastaveno na základě překročení nejvyšší dovolené rychlosti mimo obec. Po zastavení vozidla svědek žalobce vyzval k předložení dokladů potřebných k řízení vozidla, přičemž řidič předložil pouze cestovní pas a diplomatickou kartičku s tím, že zbytek si mají policisté zjistit, že spěchá a daný přestupek s nimi nechce řešit a nic podepisovat nebude. Svědek sepsal oznámení přestupku, které žalobce nepodepsal a ani se nevyjádřil. Svědek policista M. K. u ústního jednání 22. 9. 2020 uvedl, že byli překvapeni chováním žalobce, který policistům sdělil, že jim dává jen jednu minutu, pak odjíždí. Ohrazoval se tím, že má všude známé, ten přestupek stejně řešit nebude a že v Karvině ho policisté ani nezastavují. Toto jednání policisty velmi překvapilo. Kolega stačil vyfotografovat diplomatický průkaz, který žalobce předložil. Na výzvu, ať předloží další doklady potřebné k řízení vozidla, žalobce svědkovi odpověděl, že to nemusí předkládat, že si to policisté mají zjistit. Na výzvu k předložení dokladů žalobce předložil pouze jakýsi diplomatický průkaz. Policisté sepsali oznámení přestupku a řidiče propustili. Následně si pak zjišťovali, zda se skutečně jednalo o diplomata. Svědek také uvedl, že je pravidelně proškolený k obsluze měřicího zařízení RAMER 10C, certifikát na to má. Pokud je v osvědčení napsáno, že může obsluhovat měřicí zařízení RAMER, jedná se o chybný údaj. Je proškolený na obsluhu měřicího zařízení RAMER 10C.
13. Krajský soud doplnil dokazování listinou z webových stránek společnosti RAMET, a.s. Kunovice – Dopravní rychlostní radary, z níž bylo zjištěno k rychlostnímu radaru RAMER, že řada radarů RAMER 10 vychází z předchozí řady radarů AD9. RAMER 10 je však nejnovější model z produkce společnosti RAMET, a.s. Jedná se o modernizovaný model AD9, ovšem s mnoha vylepšeními jako je nižší hmotnost měřicí jednotky, sofistikovanější průmyslový počítač, možnost dálkového ovládání a přenosu dat a další. Všechny radary RAMER 10 jsou modulární konstrukce. Listina obsahuje dále seznam produktů řady radarů RAMER 10, mezi nimi je uveden RAMER 10C – vestavěný dopravně-rychlostní radar ve vozidle, RAMER 10T, RAMER 10P, RAMER 10O, RAMER 10PT, RAMER 10G, R-CAM.
14. Krajský soud předně konstatuje, že z hlediska soudního přezkumu tvoří rozhodnutí správních orgánů I. a II. stupně jeden celek.
15. Krajský soud nesouhlasí s žalobními námitkami žalobce o nesprávně zjištěném skutkovém stavu věci v důsledku nesprávného hodnocení důkazů a neúplného dokazování, ani

s námitkou, že jednání, která mu byla kladena za vinu, nebyla prokázána. Soud vycházel z ust. § 3 správního řádu zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů, podle kterého, nevyplyvá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonů s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu. Při hodnocení provedených důkazů soud neshledal procesní pochybení správních orgánů, které by bylo způsobilé přivodit nezákonnost rozhodnutí ve věci samé. Ustanovení § 50 odst. 3 správního řádu správnímu orgánu ukládá povinnost i bez návrhu zjišťovat všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i neprospěch toho, komu v řízení z moci úřední správní orgán ukládá nějakou povinnost. Správní orgán přitom podklady pro rozhodnutí, zejména důkazy hodnotí podle své úvahy, přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci (§ 50 odst. 4 správního řádu). Samotný postup správního orgánu při provádění dokazování pak upravuje § 51 a násl. správního řádu. Dle názoru soudu u všech přestupků správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí řádně odůvodnil, na základě zjištění z provedených důkazů závěr o tom, že se žalobce předmětných přestupků dopustil.

16. Co se týče přestupků podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu pro porušení § 6 odst. 7 písm. a) téhož zákona, jichž se z nedbalosti dopustil tím, že porušil povinnost mít při řízení u sebe řidičský průkaz (skutky uvedené ve výroku I., IV.), a dále pro porušení § 6 odst. 7 písm. b) zákona o silničním provozu, jehož se z nedbalosti dopustil tím, že porušil povinnost mít při řízení u sebe osvědčení o registraci vozidla podle zvláštního právního předpisu (výrok V. rozhodnutí správního orgánu I. stupně) a dále co se týče přestupku podle § 16 odst. 2 zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za újmu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů, jehož se žalobce dopustil porušením § 17 odst. 1 zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla z nedbalosti tím, že porušil povinnost řidiče mít u sebe zelenou kartu nebo doklad o hraničním pojištění a na požádání jej předložit příslušníku Policie České republiky (výrok VI. rozhodnutí správního orgánu I. stupně), soud zastává názor, že v průběhu správního řízení bylo zcela jednoznačně prokázáno výpověďmi svědků, fotodokumentací a zprávou Ministerstva zahraničních věcí, že žalobce policistům předmětné doklady nepředložil. Zprávou Ministerstva zahraničních věcí pak bylo jednoznačně vyvráceno, že by žalobce byl osobou požívající na území České republiky diplomatických výsad a imunit. Uvedené přestupky byly žalobci prokázány bez důvodných pochybností. V podrobnostech soud odkazuje na odůvodnění rozhodnutí správních orgánů, s jejichž závěry zcela souhlasí.
17. Co se týká přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu pro porušení § 12 odst. 5 zákona o silničním provozu, podle něhož přejíždět z jednoho jízdního pruhu do druhého smí řidič jen tehdy, neohrozí-li a neomezí-li řidiče jedoucího v jízdním pruhu, do kterého přejíždí; přitom musí dávat znamení o změně směru jízdy (výrok II. rozhodnutí správního orgánu I. stupně). Správní orgán vycházel především z výpovědí svědků policistů M. M. a P. M. a z kamerového záznamu, z něhož sice nelze seznat, zda byl levý ukazatel v činnosti, nicméně z tohoto kamerového záznamu je zřejmé, že policisté ve služebním vozidle měli na dopravní situaci na kruhovém objezdu dobrý výhled a průjezd vozidla, které řídil žalobce, pozorovali z bezprostřední blízkosti. Správní orgán I. stupně uvedl, jakými úvahami se při hodnocení uvedených důkazů řídil. Výpovědi svědků policistů M. M. a P. M. neobsahovaly žádné rozpory, které by svědčily o jejich nevěrohodnosti.

18. Bez důvodných pochybností byl žalobci prokázán i přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu pro porušení § 7 odst. 1 písm. c) téhož zákona, podle něhož řidič nesmí při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení. K přestupku, který spočívá v držení telefonního přístroje nebo jiného záznamového zařízení při řízení vozidla, se vyjádřil Nejvyšší správní soud např. v rozsudku č. j. 2 As 52/2011-47. Soud zastává názor, že výpovědi svědků policistů M. M. a P. M. nebyly v žádné fázi řízení věrohodně zpochybněny. Ve výpovědích těchto svědků, kteří žalobce zastavili a zdokumentovali jeho přestupek, nejsou žádné rozdíly či rozpory, výpovědi jsou konzistentní a ve shodě s úředním záznamem. Krajský soud neshledal pochybení ze strany správních orgánů v tom, že nad rámec provedených důkazů svědectvím policistů, žádné další důkazy neprovedly, neboť skutkový stav byl v dané věci provedeným dokazováním zjištěn v rozsahu prokazujícím závěr o spáchání přestupku ve smyslu § 3 správního řádu. Z výpovědí obou policistů bylo zjištěno, že žalobce měl nataženou ruku šikmo ke spolujezdci a v ní držel mobilní telefon. Okolnost, zda žalobce pohyboval ústy – hovořil ke spolujezdcům, není v dané věci vůbec podstatné. Skutkový stav byl provedeným dokazováním zjištěn v rozsahu prokazujícím závěr o spáchání přestupku ve smyslu § 3 správního řádu. V rozsudku č. j. 4 As 19/2007-114 Nejvyšší správní soud k osobě policisty a věrohodnosti jeho výpovědi uvedl, „že nemá důvodu pochybovat o pravdivosti jeho tvrzení, neboť na rozdíl od stěžovatele neměl policista na věci a jejím výsledku jakýkoliv zájem, vykonával jen svoji služební povinnost, při níž je vázán závazkem, aby případný zásah do práv a svobod, jimiž by v souvislosti s jeho činností mohla vzniknout újma, nepřekročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného služebním zákrokem nebo úkonem; nebyl zjištěn žádný důvod, pro který by policista v této věci uvedené zásady překročil“. Uvedený judikát vychází z úvahy, že u svědka – policisty, který nemá žádný zájem na výsledku řízení, bude nanejvýš pravděpodobné, že bude tvrdit takové skutečnosti, o nichž je subjektivně přesvědčen, že jsou pravdivé. Při kolizi mezi tvrzením obviněného z přestupku a policisty je proto zpravidla věrohodnější svědectví policisty. Ve shodě s žalovaným krajským soudem tedy považuje výpovědi policistů za dostatečné k prokázání přestupku. Jak výše uvedeno, při hodnocení výpovědí svědků nebyly shledány žádné rozdíly, jsou konzistentní. Nebyl u nich zjištěn ani žádný jiný motiv, než prostý výkon služby. Důkazní návrh výsledkem svědků B. a P., o nichž žalobce tvrdí, že byli jeho spolujezdci v předmětném vozidle, soud pro nadbytečnost neprovedl. Je třeba poukázat i na to, že při projednávání přestupku na místě samém nebylo žádného důvodu k tomu, aby policisté přistoupili ke zjišťování identifikace spolujezdců žalobce. Žalobce pak po celou dobu správního řízení své spolujezdce neidentifikoval a jejich výslech nenavrhoval. Krajský soud uzavírá, že správní orgán I. stupně obstaral dostatečně důvěryhodné důkazy, z nichž správní orgány posléze vycházely při posouzení uvedeného přestupku a postupovaly tak v souladu se zásadou materiální pravdy zakotvené v § 3 správního řádu. V dané věci nebylo nezbytně nutné, aby správní orgány prováděly ještě další důkazy např. výsledkem spolujezdců.
19. K přestupku spočívajícímu v překročení nejvyšší dovolené rychlosti mimo obec 90 km/h, vyplývající z obecné úpravy (výrok VII. rozhodnutí správního orgánu I. stupně) krajský soud shledává nedůvodnými námitky žalobce proti měření rychlosti. Dle názoru soudu shromážděné důkazy zcela jasně prokazují skutkový děj a bez důvodných pochybností z nich vyplývá závěr o spáchání přestupku žalobcem. Ve správním spisu je založeno oznámení o přestupku, záznam o přestupku (č. snímku měřice 2876), kopie ověřovacího

listu předmětného měřicího zařízení vystaveného autorizovaným metrologickým střediskem. Ve spise se nachází i osvědčení, prokazující, že policista M. K., který prováděl obsluhu měřicího zařízení, byl oprávněn k jeho ovládání. Poukazoval-li žalobce na to, že policista podle osvědčení byl oprávněn k obsluze měřicího zařízení RAMER 10, nikoliv RAMER 10C, krajský soud především zdůrazňuje, že rozhodujícím důkazem o spáchání přestupku žalobcem byl snímek pořízený rychloměrem, který obsahuje zcela zřetelnou fotografii zadní části motorového vozidla a fotografii detailů registrační značky vozidla, jakož i naměřenou rychlost a další údaje. V daných souvislostech soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 40/2017-32, který detailně popisuje průběh měření předmětným měřičem RAMER 10C. Krajský soud dále odkazuje i na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 83/2013-60, v němž Nejvyšší správní soud kromě jiného uvedl, „že pokud byla rychlost vozidla stěžovatele rychloměrem zaznamenaná, metoda měření musela být v souladu s manuálem k obsluze“. Z důkazu provedeného v soudním řízení, tj. listiny z webových stránek společnosti RAMET, a.s. o dopravních rychlostních radarech RAMER 10 zcela jednoznačně plyne, že produktová řada radarů RAMER 10 zahrnuje kromě jiného i vestavěný dopravní rychlostní radar ve vozidle RAMER 10C. Je-li v osvědčení policisty označen rychloměr RAMER 10, dospěl soud k závěru, že policista byl proškolen i k ovládání měřiče rychlosti typu RAMER 10C, který je součástí produktové řady RAMER 10. Soud dále činí závěr, že ani případná absence osvědčení o proškolení policistů bez dalšího neznamená, že by měření proběhlo nezákonně. „Správní soud ve správním soudnictví přezkoumává zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí a nikoliv, zda policisté splňují předpoklady pro výkon jednotlivých funkcí“ (viz rozsudek NSS č. j. 7 As 18/2011-54, č. j. 5 As 110/2012-26). Podstatné je, že předmětný silniční radarový rychloměr RAMER 10C byl ověřen metrologickým ústavem v souladu se zákonem o metrologii, z čehož plyne závěr, že měřicí zařízení bylo schopné správně změřit rychlost vozidla. Ověřovací list je veřejnou listinou, u níž se presumuje správnost (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 3 As 9/2013-35). Pro prokázání nejvyšší dovolené rychlosti je zcela dostačující, pokud spisový materiál obsahuje oznámení přestupku policie, záznam z měřicího zařízení a platný ověřovací list k měřicímu zařízení. Jak výše uvedeno rozhodujícím důkazem o spáchání přestupku žalobcem byl snímek pořízený rychloměrem. Výsledky policistů L. Z. a M. K. bylo bez důvodných prokázáno, že skutek spáchal žalobce, k záměně řidiče nedošlo, řidič byl ve vozidle sám. Krajský soud uzavírá, že za situace, kdy rychlost vozidla žalobce byla rychloměrem zaznamenána, musela být metoda měření v souladu s návodem k obsluze. Provedení dalších důkazů navrhaných žalobcem bylo proto zcela nadbytečné.

20. Soud neshledal vady řízení, které by založily nezákonnost napadeného rozhodnutí. V podrobnostech soud odkazuje na závěry správních orgánů obou stupňů, neboť je považuje za správné.
21. S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
22. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalobce se náhrady nákladů řízení výslovně vzdal.

Poučení:

[Sem zadejte text.]

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 20.09.2022

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.